

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové, v právní věci **žalobce J. D.**, zastoupeného JUDr. Libuší Svobodovou, advokátkou se sídlem Nad Štolou 18, Praha 7, proti **žalovanému Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2002, č. j. MHMP 16664/2002, RO 7/2002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2003, č. j. 28 Ca 658/2002-27,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2003, č. j. 28 Ca 658/2002-27, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností ze dne 8. 4. 2003 se žalobce (dále i „stěžovatel“) domáhal zrušení pravomocného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2003, č. j. 28 Ca 658/2002-27, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2002, č. j. MHMP 16664/2002, RO 7/2002. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl pro opožděnost odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 4. 12. 2001, č. j. OSS-331/TP-OP-2001, o zamítnutí jeho žádosti na zrušení trvalého pobytu O. L. na adrese N. 213/7, P. 5.

V odůvodnění usnesení soud uvedl, že žalobci bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno uložením, zásilka mu byla doručována dne 25. 3. 2002, toho dne byla uložena na poště a žalobce byl vyzván, aby si zásilku vyzvedl. Třídenní lhůta stanovená v § 24 odst. 2 správního řádu uplynula 28. 3. 2002 a tímto dnem se považuje napadené rozhodnutí za doručené. Na tom nemění nic skutečnost, že si žalobce fakticky převzal zásilku u žalovaného až dne 24. 4. 2002. Lhůta k podání žaloby tak uplynula dnem 28. 5. 2002

(§ 250b odst. 1 o. s. ř.). Žalobce podal žalobu dne 24. 6. 2002, tedy opožděně což bylo důvodem odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

V kasační stížnosti žalobce zopakoval žalobní důvody, vztahující se k namítané neoprávněnosti užívání bytu O. L. na adrese N. 213/7, P. 5. K vlastním důvodům, podřaditelným pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jimiž brojí proti odmítnutí žaloby, uvedl, že pokud mu byla zásilka doručena do jeho bydliště, odcizil ji O. L., který mu dělá různé naschvály, zcizuje listovní zásilky na jméno žalobce z jeho poštovní schránky. Žalobce o doručované zásilce vůbec nevěděl, dozvěděl se o ní až od žalovaného, kde si ji osobně převzal dne 24. 4. 2002. Protože neměl možnost žalobu podat včas, neboť bez jeho zavinění mu zásilka nebyla řádně doručena, navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. V doplnění kasační stížnosti, poté, co mu byla soudem ustanovena k jeho žádosti zástupkyně, uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného mu nebylo doručeno řádným způsobem, neboť v domě, kde bydlí a kam mu jsou písemnosti doručovány, měl poštovní schránku, kterou mu před lety odstranil O. L. Proto dochází ke stálým problémům s doručováním písemností. Vyhláška č. 225/2000 Sb. v § 52 stanoví, že zásilky se doručují do schránky, do schránky musí být doručeno i vyrozumění o uložení zásilky na poště. Vzhledem k neexistenci schránky není prokázáno, že by byla předmětná zásilka doručena řádným způsobem a že tedy mohla nastat fikce doručení dle správního řádu. Ve skutečnosti se o zásilce žalobce dozvěděl až dne 24. 4. 2002, když si fakticky zásilku od žalovaného převzal. K prokázání skutečnosti ohledně neexistence schránky a nedoručování poštovních zásilek řádným způsobem předkládá čestné prohlášení své sestry Z. H. Protože prokazatelně se o existenci rozhodnutí dozvěděl až dne 24. 4. 2002, kdy zásilku osobně převzal, jeho žaloba podaná dne 24. 6. 2002 je včasnou, odmítnutí pro opožděnost tak nebylo důvodné.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že podmínka pro zánik užívacího práva O. L. k danému objektu nebyla splněna, neboť K. K., který je majitelem poloviny rodinného domu, výslovně souhlasí s pobytem jmenovaného v domě. Trvalý pobyt O. L. nebylo možno zrušit také proto, že není splněna rovněž zákonná podmínka neužívání objektu občanem. Protože nebyly naplněny podmínky stanovené v § 12 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech, ke zrušení údaje o místu trvalého pobytu O. L., rozhodl Úřad městské části Praha 5 tak, že návrhu žalobce nevyhověl. K doručení žalobou napadeného rozhodnutí uvedl žalovaný, že upozorňuje na zrušení vyhlášky č. 225/2000 Sb. a její nahrazení vyhláškou č. 28/2001 Sb. S faktickým převzetím zásilky správní řád nespojuje žádné účinky, žalovaný trvá na tom, že žalobci své rozhodnutí doručil dne 28. 3. 2002. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí městského soudu v mezích důvodů vymezených stížnostními body (§ 109 odst. 3 s. ř. s.) a shledal kasační stížnost důvodnou.

V rámci kasační stížnosti žalobce namítl nedoručení rozhodnutí žalovaného, uvedl, že nedošlo ani k náhradnímu způsobu doručení, uložení zásilky mu nebylo řádně oznámeno.

Předmětnou otázku bylo nutno objasnit dokazováním (výslechem svědků), které bylo provedeno při jednání konaném dne 30. 3. 2005 u Nejvyššího správního soudu.

Okolnosti dokazováním zjištěné svědčí pro závěr o důvodných pochybnostech ohledně způsobu doručování předmětné písemnosti. Žalobce dostával nejen v této věci řadu písemností, tyto vždy přebíral, ať již přímo či po oznámení, nebylo zjištěno, že by se přebírání zásilek vyhýbal. Soužití žalobce s O. L., resp. jeho vztah se spoluvlastníkem nemovitosti K. K. je dlouhodobě konfliktní a je předmětem dalších řízení vedených jinými orgány.

Z výsledku O. L. pak vyplynulo, že plot, na němž byla umístěna žalobcová poštovní schránka, byl v předmětném období opravován a dočasně též odstraněn, doručování tak nemuselo probíhat obvyklým způsobem.

Svědky S. R., která doručovala předmětnou zásilku, si konkrétně nevybavila doručování předmětné zásilky, ani zda v době doručování byla na domě poštovní schránka pana D., určitě tam však byla poštovní schránka pana L., vyloučila však, že by oznámení o uložení zásilky vložila do ní.

Ani provedeným dokazováním tak nebyly vyvráceny důvodné pochyby o splnění zákonných podmínek řádného doručení předmětné zásilky žalobci ke dni 28. 3. 2002. Nebylo totiž postaveno najisto, zda zásilka byla osobně doručena žalobci, popř. ani zda mu bylo oznámeno její uložení.

V případě pochybností stran doručení písemností, však nelze tyto pochybnosti vykládat v neprospěch žalobce. Odmítá-li soud žalobu pro opožděnost, musí mít zcela nepochybně prokázáno, že žaloba byla podána opožděně. Pokud se pochybnost nepodaří rozptýlit, je třeba mít zato, že žaloba byla podána včas.

V daném případě tak nebylo prokázáno, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 28. 3. 2002. Naopak není sporu o tom, že předmětné rozhodnutí žalobce fakticky převzal dne 24. 4. 2002, posledním dnem dvouměsíční lhůty k podání žaloby dle § 250b odst. 1 o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2002, tak byl den 24. 6. 2002. Z otisku razítka podatelny Krajského soudu v Praze na žalobě pak vyplývá, že téhož dne žalobce podal u tohoto soudu předmětnou žalobu; v souladu s § 57 odst. 3 o. s. ř. tak byla žaloba podána včas.

Městský soud v době, kdy rozhodoval o odmítnutí žaloby pro její opožděnost, neměl postaveno najisto, zda se skutečně o opožděnou žalobu jedná. Nelze mu však vytýkat zásadní pochybení, neboť vycházel z existence řádného doručení, jak tato vyplývala ze správního spisu. Žalobce podstatné skutečnosti zpochybňující doručení ve své žalobě soudu nesdělil, uvedl je až v rámci kasační stížnosti.

V daném případě se však nejedná o uvádění nova v kasační stížnosti, ale o sdělení podstatných procesních okolností, k nimž Nejvyšší správní soud, ve světle dokazování, kdy zjistil, že pochybnosti o doručení předmětné písemnosti nejsou již zejména pro časový odstup odstranitelné, přihlédl a pro jejich důvodnost usnesení městského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení dle § 110 odst. 1 s. ř. s. V něm je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne městský soud i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu